

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 30-08-2016
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMKFH
Sagsnr.: 1608138
Dok. nr.: 158824

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 22. august 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 848 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Carolina Magdalene Maier (ALT).

Spørgsmål nr. 848:

"Ifølge den nuværende lovgivning, må en lesbisk kvinde, som ikke har brugbare æg, ikke få doneret et æg fra sin kone/kæreste til fertilitetsbehandling med donorsæd. Det skyldes, at en graviditet via fertilitetsbehandling ifølge lovgivningen skal komme i stand via æg fra den fødende kvinde eller sæden fra hendes mand med henvisning til, at barnet har ret til at kende 50 % af sit biologiske ophav. Denne formulering gør det ulovligt for en lesbisk kvinde at donere æg til sin kæreste/kone, da hun af gode grunde hverken er kvindens mand eller producerer sæd. Med den nuværende lovgivning anses den ikke-gravide part blot som donor, og et æg fra hende sammen med sæd fra en ukendt donor anses for dobbeltdonation. Dette til trods for, at i tilfælde af en graviditet vil barnet kende 50 % af sit biologiske ophav – via det donerede æg. Mener ministeren, at den nuværende lovgivning på dette område er hensigtsmæssig, set i et ligestillingsperspektiv, eller mener ministeren, at lovgivningen diskriminerer lesbiske par? Såfremt ministeren anser lovgivningen som diskriminerende, bedes ministeren redegøre for, om og hvordan ministeren påtænker at handle på sagen?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at det efter § 5 i lov om assisteret reproduktion ikke er tilladt at etablere assisteret reproduktion, medmindre ægcellen stammer fra den kvinde, der skal føde barnet, eller sæden stammer fra hendes partner.

Jeg kan også bekræfte, at bestemmelsen blev indsat i loven med henblik på at sikre, at barnet er genetisk beslægtet med mindst én af de kommende forældre.

Forbuddet mod dobbeltdonation, dvs. brug af både donoræg og donorsæd, betyder, bl.a., at surrogatmoderskab, hvor der overføres et befrugtet æg til en kvinde, som skal føde barnet, er forbudt.

Forbuddet indebærer ligeledes, at et heteroseksuelt par, hvor hverken kvinden eller manden har brugbare kønsceller, ikke kan få behandling med assisteret reproduktion.

Herudover betyder forbuddet, at både enlige kvinder og lesbiske kvinder, som ikke selv kan levere et befrugtningsdygtigt æg, ikke har mulighed for at få behandling med assisteret reproduktion, da det vil forudsætte brug af både donoræg og donorsæd.

Det er således korrekt som anført af spørgeren, at en lesbisk kvinde efter de gældende regler ikke kan få assisteret reproduktion ved brug af både donorsæd og et donoræg – uanset om ægget doneres af hendes kone/kæreste eller en anden donor, og uanset om brugen af et donoræg er sundhedsfagligt begrundet (fx at hun ikke selv

har befrugtningsdygtige æg) eller begrundet i et ønske om, at begge parter i det lesbiske forhold skal føle sig "biologisk" knyttet til barnet.

Jeg synes ikke, at man kan sige, at der er tale om, at forbuddet mod dobbeltdonation er diskriminerende overfor lesbiske par, da samme forbud gælder for heteroseksuelle par. Enlige kvinder med behov for både donorsæd og donoræg er som nævnt i øvrigt også berørt af forbuddet mod dobbeltdonation.

Jeg anerkender i den forbindelse selvfølgelig, at lesbiske par er i den særlige situation, at det er muligt for den ene part at donere kønsceller (æg) til den anden, og at disse kan anvendes i en behandling med assisteret reproduktion, hvorved barnet bliver direkte beslægtet med den kvinde, hvis æg er anvendt. Dette er i sagens natur ikke muligt for et heteroseksuelt par.

Jeg er indstillet på at drøfte, om forbuddet om dobbeltdonation, som har været gældende i en lang årrække, og som altså ikke kun har betydning for lesbiske par, fortjener at blive taget op til revision.

Det er min opfattelse, at spørgsmålet giver anledning til etiske overvejelser og bl.a. bør anskues i lyset af nutidens familiemønstre, og jeg vil derfor sætte spørgsmålet på dagsordenen for et kommende møde vedrørende sådanne etiske spørgsmål.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Kirstine F. Hindsberger